

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Cōfessionale dñi Antonini archiepiscopi Florentini

Antonin <Florenz, Erzbischof, Heiliger>

Argentine, Mccccxc.

Tertia pars libri primi[: De bonitate confessoris]

[urn:nbn:de:bsz:31-310062](#)

Tertia pars libri p̄ni

c Autū est etiā sibi declarare et p̄mittere. q̄ si aliq̄ die ex obliuio ne v̄l ex negligētia dimitterez p̄niā impositā. puta ieiuniū v̄l ordes; et h̄mōi. q̄ pos sit alia die commutare. **Et** fm. **De de pal.** Sulendū ē di uitibus et nob̄libz q̄ q̄rāt p̄ticipatōem bonoz q̄ fūt i re ligōib. in qb̄ sunt et plures penalitates q̄s alibi. et maḡ deo accepte. et q̄ in pniaz imponat eis q̄ nō solū q̄ facient p̄ seip̄os; sed etiā q̄ p̄curabūt ab alijs. et omnia quoz specia liter sunt p̄cipes. Dicit etiā **De de pal.** in. iiiij. q̄ debz cōfessor cū minorē penitentiaz debito imponit inotescere ei q̄ illa penitentia sibi imposita non est digna:ne decipiāt putans sufficere. sed q̄ debe ret pro quolibet mortalise p̄ tennē agere penitentiā. quaz si hic nō p̄siceret in purgatorio luet. Si tamē p̄ illā decla ratiōem crederet eū incidere in desperatiōem. nō debet si b̄ hoc dicere.

Quid siendū quādo peni tens nō confiteſ peccatum ali quod mortale q̄d cōfessor scit esse in eo.

d E p̄fitente aut̄ q̄ nō p̄fiteſ aliquā mortale quod nouit d̄ eo cōfessor ex eo q̄ nō reputet illō p̄ctim. Dicit Hoff. i q̄libz. ix. q̄ si est certū illō esse mortale tūc q̄cū q̄s cōfessor debz ei facere cōscientiā de eo: cū cōfessor ordineſ ad utilitatē eius. Sed utilitas ei⁹ ē q̄ sciat statū suū: nec debz eū absoluere sed reputare eū indignū et in dispositū ad recipiēdū absoluſtōem dum manet i tali statū. **S**z si dubiū ēv̄t̄ sit mortale: et opiniones sunt docto rū diuerse. vīc̄ vītū sit licitu emere redditus ad vitas. tūc aut cōfessor est ordinari⁹ ei⁹. ita q̄ tenet cōfessionē ei⁹ audi re. et tunc si sit opiniōis illi⁹ q̄ illud nō sit peccatum d̄ eūz absoluere simplz. Si aut̄ cre dit q̄ sit peccatum debz ei face recipiāt q̄ p̄fitens se diligē ter informet de illo facto vīt̄ sit p̄ctim. sed dato q̄ ille non vellet recognoscere illud esse peccatum. nihilomin⁹ ex quo ē ordinari⁹ tenet eū absoluere nec d̄ eū p̄putare ihabile ad absoluſtōem. q̄z h̄ et errore et non p̄terua opiniōe p̄cedit. Ordinari⁹ aut̄ absoluēdā de bz sequi p̄muine iudiciū ecclē

sic nō suū. Si aut sit p̄fessor
delegat q̄ in nullo tenet p̄fi-
renti nī velit. si credit illud
esse mortale nō deb̄z eū absol-
uere. q̄ ex mera volūtate de-
pendet vt absoluat v̄l dimittat.
deb̄z ei seq̄ p̄priū iudiciū
in absoluēdo. et peccar̄z si. ab-
solueret. Nec Dōff.

Sacerdos dicit soluere l̄
ligare triplz. et de mō et for-
ma absoluēdi. *xvi.*

Qta tan

b dem fm Ray. q̄ sa-
cerdos d̄r soluere
v̄l ligare triplz. Uno mō per
ostensiōez. i. oñdēdo solutuz
v̄l ligatu. ligarū dico cū n̄ ab-
soluit. licet enī sit p̄cōr p̄ con-
trictōem a deo absolut⁹. tñ in
facie ecclie adhuc manet liga-
tus. et sic intelligif c. q̄stūlibet
de pe.di.i. Alio mō ligat sa-
cerdos dādo pñiaz ad quaz
obligat p̄cōrē. et soluit cū pe-
nā sibi debitā dimittit. v̄l ad
sacra admittit. de pe.di.i.ca.
m̄tiplez. Tercio modo p̄ ex
cōmunicatōez et absolutōez
ab ea. *xi. q. iij. c.* nemo fit. ta-
men fit fm Pe. absolut⁹ a
peccatis realit p̄ ministeriu.
sacerdotis. n̄ qđ principalit et
autoritatue. q̄ h̄ est p̄priuz

dei. o pe. di. i. c. xvi. Nec so-
lū ostēsine. q̄ et hoc faciebat
sacra veteris legis siue testa-
menti. nec solū dep̄catiue. q̄
sic magis absolueret bonus
laic⁹ q̄ mal⁹ cleric⁹. nec solū
p̄ p̄tritionē cōsūtētis. q̄ tunc
nunq̄ quis efficere ibi d̄ ac-
trito cōtritus. Sed opak in-
strumētāliter absoluēdo ad re-
missionē disponēdo ad grāz.
et nī oppona obstatulū sic
de attrito contrit⁹. et iā p̄tri-
tio adauget gratiā. D̄c Pe.
de pal. Cui p̄cor. Tho. et sic
h̄ virtute clauū que dicunt
plures in effectu. q̄ r̄na est
potestas discernēdi. alia dis-
sumēdi. Una tñ est essentialis
sc̄z p̄tās iudicādi in foro aīe
collata a deo: et iā ania imp̄ssa
indelibiliter p̄ suscepēt̄ sa-
cerdotij. hec Pe. H̄c d̄ z̄ vo
Ray. nota q̄ tplex ē iudiciū.
sc̄z dei. petri et celi. In primo
absoluēt p̄cōr p̄ cōtrūonez.
In sc̄do. i. iudicio petri. id ē
p̄fessiōis p̄ absolutōez. si tñ
prius sit absolutus a dō sal-
te ordie. alioqñ nō. vñ d̄. *xx*
iij. q. i. c. manet petri p̄uilegi
um qñ ex eq̄tate serf̄ iudiciū
In tercio. i. iudicio celi. i. cu-
rie celestis absoluēt p̄ appro-
batōez. o pe. di. i. nūqđ cayn.

d *s*

Tercia pars libri pmi

Alio mō et alijs verbis dicit
triplex iudicium. Primus dei.
scdm petri in ecclia militati.
terciū sursū in ecclia triūphā
ti. Prūmū ē quo de mun
dat aiām in p̄tītōe. et hoc p̄
cedit reliq̄ duo. s. tpe dignita
te et effectu. est enī ille q̄ clau
dit et nemo apit. apit et nemo
claudit. Hcdm qd sequit
post illō est iudicium sacerdo
tis q̄ auēte clauū ligat v̄l sol
uit eo mō q̄ pauloante dictū
est. Terciū qd seq̄t ē iudi
cium approbatōis. s. celest̄ cu
rie et angelorū.

Forma verbor̄ absoluē
di penitentem.

Icit Pe. d. pal. q̄ bō
qr̄ igrat vt z vnq̄ se
ceritvnā pfectā cōfessio
ne sacramētali post omnia sua
pēta spēaliē enumerata seq̄t
generalē clausula. s. De omni
bus alijs mortalib⁹ et venia
lib⁹ cōfessis et nō cōfessis ac ob
litis dico meā culpā. et sic se
q̄tur absolutio. et hoc vale
bit ad remissiōē culpe et pe
ne etiā mortalē. et scite ac etiā
oblite. ad qm̄ tñ non tenebat
al's i spēali cōfiteri itez. qr̄ s.
sufficiēter cōfessus est.

De forma et vi v̄borū q̄ re

quirunt in absolutōe

Orma aut̄ absolutō
nis fm Tho. in tra
ctatu de forma abso
lutōis est hec quantū ad sub
stātiā. Absoluo te. et p̄suēvit
addi ego: et a peccatis tuis. et
si nō dicere subintelligeret
qr̄ enī i sacris v̄ba h̄nt effica
ciā ex instōne diuīa. tenenda
sunt determinata v̄ba cōsonā
tia institutōni diuīie dicenti.
Quēcūq̄ soluerit. et ista v̄
ba p̄ueniunt ego te absoluō.
Idē Inno. et Dost. Et meli
us addit fm Pe. d. pal. ab oī
b⁹ p̄ctis tuis q̄ dicere a pec
cati tuis cōfessis et oblits. et me
li⁹ oī ab oīb⁹ p̄ctis q̄ cōfessus
es in generali v̄l speali de q̄
bus intēdis. De ista et alijs
formis diuerēt absolutōis ab
excoicarōe et p̄ctis dicet ifra
i fine interrogatorij. Tolet
aut̄ papa aliquā rātā facere ḡ
tiā q̄busdā vt ab oīb⁹ cēsūr̄
et penis simp̄l̄ iur̄ et ab ho
mine lat̄ possit absolui i fo
ro salte p̄scie. et tūc cōfessor p̄
ista forma v̄l quā a curia ro
mana habui et v̄sus sum.

Forma absolutōis ab oī
bus cēsūris et penis rātā a iure

q̄ ab hoīe lat̄is.

d Eplenitūdine p̄tācīs

Fo. XXIX.

aplice cui^o auctoritatē p p/
senti gero. Absoluo te ab oī/
bus cēsuris eccliaſtīcī ſtīnīz t
vincul' excōicationū: ſuſpen/
ſionū z interdicti. tā ab hoīe
q̄ a iure latīs. necnon ab oī/
bus negligentīs et defectībō
om̄iſſis in ſacrōz admīſtrati/
one: officijs: actibz tuis l'no/
mīe tuo facti ſupplēdo d ſoli/
ta aplice ſedis clemētīa om̄is
defect^o corūdē Aboleo z oēz
maculā infamie z ihabilita/
tis vndeſūq̄ ſct̄. dīpēſoq̄
tecl̄ ſup om̄i irregularitate
ſymonia in ordīne: z bñficio
actiue vel paſſiue q̄cūq̄ occa/
ſiōe v̄l cā. etiā circa te in col/
latōe ordinū et aliorū ſacrōz
contractis ſeu om̄iſſis. Reſti/
tuo z habilito te ad ſtatuz fa/
mā honorē et executoēm of/
ſicioū eccliaſticoū q̄rūcūq̄
ac ad oēs ēdus dignitātū et
honorū. ad bñficia eccliaſti/
ca habita z hñda. z tibi z hiſ/
q̄ habes de nouo puideo re/
laſādo tibi fruct^o q̄s male p/
cepisti: ſeu leſa pſcia ex eisdē
ac alia q̄ in ludo ex ſuccēſſio/
ne ac alia ad te puenēt q̄ ſub/
ſacent reſtitutōi vague in for/
ma plenissima. In noīe pa. et
fi. et. ſ. ſ. amē. Si aut aliq̄ ſu/
bitat an p illi ſpēal exigatur

forma abſoluēdi neceſſaria q̄
a ſede aplice hñt p̄uilegiū q̄
i articulo mortis dumtaxat ſel̄
poſſint abſoluī z hñe plenaž
rm̄iſſione oīm ſuoꝝ peccamī
nū. i. a culpa z a pena ut alij
exp̄mūt. **R**ūndēk fm̄ q̄ a ma/
gistris tam in p̄cilio p̄ſtātēſi
q̄ basiliſi dictū fuit q̄ non.
ſed ſufficit q̄ ea oīa et ſingu/
la faciat p q̄bus p̄fata indul/
gentia daſ. put in bullis v̄l
p̄uilegijs talū exprimitur
Nec putet aliq̄ q̄ quādo i
articulo mortis fuit ſemel ab/
ſolutus plenarie. et vſus eſt
ſemel illo p̄uilegio q̄ poſteā
in alio articulo mortis v̄ti illo
itez valeat. niſi papa latiore
auctoritatēz daret q̄ dat q̄n
ponit q̄ in articulo mortis dū
taxat ſemel. z ita rñſum eſt in
p̄cilio cōſtantīſi alio a claris
ſimis viris p̄libo de hoc req/
ſit. **N**ec mirū. quia p̄uile/
giū de indulgentijs tm̄ valet
v̄l dat q̄ntū ſonat. nō aut ex/
tendi debet v̄lra.

Quid ſiēdūm q̄n p̄fessor
abſoluit penitētē de quo nō
debut.

Ad q̄d d ſcōfessore q̄
abſoluit cōſitētē d q̄
n̄ debuit aut ex igra/
tia v̄l ſecundia v̄l ſeſtimatōe

Tertia pars libri pmi

vel hmoi. et confessio postea ex
perit se errasse. nūq; tenet cō
fiteci s dicere. Rñdet fm oēs
q; pfectus excusat? ē et coraz
deo absolut?. interim q; ne/
scit:licz pfecto n dicat. qd g
faciet. Collatio facta fuit de
hoc cū mltis notabilibz do/
ctoz theologie i scilio ba/
silicis. Nam qdā dixerit q; cō
fessor dz auctoritatē a supio/
re iperrare absoluēdi eū. et si
sine magno scādalo fieri pōt
vocare n absolutū et sibi dice/
re ac eū absoluere p auditā
pfectiōne. vñ si magnū scāda/
lū timereb; absoluat eū absen/
te. si ab ultia pfectiōe adhuc
sperat esse in grā. Aut et alijs
placuit si notabile scādaluz
timereb;. sumo sacerdoti deo
pmittat. et solā p dignā peni/
tentia p ei neglīgētia pagat
coffessor. pfectum qn multitu/
do sic est neglecta. vñ mlti eo/
rū distat a loco vbi ē pfecto.

Quid de coffessore q; nō i/
telligit penitente.

Vid etiā sentiēdum
q est d eo q pfecto. et co/
fessor nō itelligit eū
aut ex dormitōe. aut ex iper/
itia vñ distractōe nimia. vñ silī/
causa. Rñdet Johā. de bar.
theologus antiquus doctor

in quolibz suis. Sacra/
men talis absolutio pexigit pfecti
onē. Dis vñ pfectio iporat
reuelationē q nō p̄ esse sine
relatōe vni? et pceptōe alti?
cum galter istorū deficiat. s/
pceptio sacerdotis in pfecto
casu de illo pctō nō credo ee
pfectiōz. et p pñs nec ipēdī ab/
solutoz. Decille. H̄z istō vi
de debere itelligi vbi obau/
dita sunt peccata guia q sūt
de necessitate salutis pfectēda.
nō de alijs que cadūt sub cō/
silio. et vbi talia modica ob/
audiunt raro ab eo qui alias
noscit psonam debz coſfessor
facere iterare ea q ex somno
non intellexit.

An penitēs teneat iterare
pniam ei iniuctā i pctō mor/
tali factā i toto vñ in pte. et
an dicta pnia talit facta civa/
leat i foro militātē ecclie. §. vi

Trū De

v ro pniaz seu sati/
factiōem ipositā
per absolutōem debitam in
pctō mortali factam: vñ i p/
te teneat hō iterare. Sup
sunt varie opiniōes. In h̄z tñ
omnes concordat. q; satisfa/
ctio facta in mortali ita n va/
let. sicut nec alia oga facta en

mortalis valent in foro dei ad tollendū vñ minuēdū debitū pene p̄ p̄cis. ad qđ ordinat̄ oīs satissimacō. qr cū nō sit ibi amicicia cū dō nō p̄t eē accep tū tale op̄ deo sic factū. **H**z vñ valeat in foro ecclie mīlitātis: ita q̄ nō teneat eā ite rare. in hoc ē varietas opini onū. et aliq̄ dicūt q̄ tenet ite rare. qr cū nō potuerit satissimacere deo. nec eriā potuerit sa tissimacere sacerdoti. q̄ i psona dei sibi illud iniūxit. **H**z pe taran. er. Joh. parisiēs̄ vidē tur simpl̄z dicere sine distin ctioē q̄ tal n̄ tenet itare tales satissimacēs. qr satissimacit i foro ecclie militantis in q̄ date sūt. et vbi nō iudicat̄ d̄ dispo sitōe interiori. Idem vident̄ sentire Uinc. in speculo hy storiali. li. ix. et d. Annibal in iiii. Et p̄ ista opiniōe vñ: sa tissimacere impositio septēnis pñie. q̄ regularit̄ siebat. p̄ q̄li ber mortali antiquit̄. vt. xxii. q. i. c. p̄dicandū. **E**t vñ sile est q̄ in rāto internallo aliquod mortale p̄mittebāt: vñ si op tuisset iterare fuisse laqueū imponere aīabo. **Z**ho. vñ cū Alber. i. iiii. distinguūt de sa tissimacē. dicit eni q̄ qdā sūt satissimacēs in q̄b̄ remanet

aliquis effectus in satissimacēt̄ bus. etiā postq̄ act̄ satissimacō trāsit. vt i īcūnō rema net corporis maceratio l̄ debili tatio. et ex eleosina sbe dimi nutio. et tales satissimacēs in p̄ctō nō opt̄ iterare. qr q̄tū ad ill̄ q̄d ex eis remanet per pñiam seq̄nt̄ accepte sunt. **A**lic̄ vñ satissimacēs sūt que nō relinquunt̄ effectū in satissimacē. postq̄ trāsit actus sic in orōe et hmōi. **A**ct̄ eni in terior q̄ totalit̄ trāsit nll̄ mō viuiscat. vñ opt̄ q̄ tales sa tissimacēs iterent. **L**ādē opiniōne tenet **P**e. de pal. maḡ declarās. dicit eni q̄ in satissimacōib̄ habētib̄ effectū de relictū post op̄. vt eleosyna p̄uātōem eris. ieiunū corporis debilitatōz et hmōi: si postea peniteat et p̄seueret. sicut ba ptismal̄ character hz effectuz recedente fictōe. sic et istud de relictuz ex sac̄o q̄d op̄at ex ope opato ic̄ip̄t valere ex se q̄nti el̄ approbatōe et sacer dots ratihabitōe. cū illū vere penit. et vñ ex simplici viuisci catōe. qr op̄ opans mortuū nun̄s viuiscat. et sic illa pe nitēria satissimacit. n̄ solū i foro ecclie hz etiā i foro dei quan tū ad illud derelictum: vt nō

Tercia pars libri pmi

oporetat iterare sic ieiunium
eleosyna et hmoi. **H**ed si no
habz effectu derelictu vt ord
tal pnua facta i mortali nlo
mō satissfacit. qn h v'l alibi o
porteat satissfacere. qd vidz i/
telligendu in foro dei. qz nec
rōe ipi opis cū facit. nec rōe
derelicti. cū postea penit' eū
cū no hēat effectu derelictuz.
sed in foro ecclie satissfacit. qz
no ē necesse eā iterare si vult
esse in statu salutis postea pe
nitēdo. sicut necesse hēbat ip
sam implere cū fuit sibi ipo
sita. **T**ā idz **P**e. dī paulo
supi: q qn hō est de oibz cō
tritus et confessus. z accipit
penitētiā cū absolvōe. si re
ciduans pagat eā i mortali
ipē qdem se liberat ab iniun
ctōe sacerdotis: nec incurrit
peccatū inobediētie qd icur
raret si eam no psecisset. qz n
est forti vinculi ūfessiōis ū
dei v'l ecclie. **B**z i mortali ex
istens implēdo pceptū dei. s.
de honore pentū. v'l pceptū
ecclie. vt de ieiunio z elemo
syna: ab illo absolute se libe
rat. g rē. **D**ec **P**e. **C**ū g peni
tētiā iniūcta ordinef ad tolle
dū v'l diminēdū debitorū pe
ne tpalis. talis q penitentiaz
sibi impositā no habente es/

fectum derelictu vt oratōes
psecit i mortali: si reuertitur
ad penitētiā: z tandē morit
rauit: cū p ipam nil sit solutū
de debito pene tpalis soluet
eaz in purgatorio: nisi p alia
bona hic satissfaciat. q si non
reuertak ad penitētiā: q peni
tētiā psecit in mortali quā
cūq: sive habente effectu si/
ue no habēte derelictu soluet
illud debitū in inferno semp.
sicut ille q morit cū mortali
bus et venialibz. de vtricqz
soluet penā eternā in inferno
Nuāuis ei p veniali deb eā
pena tpalis q finē hz. tñ per
accidēs est q veniale puniat
in inferno pena eterna. s. rōe
redēptio. Non enī est ille sta
tus expiādi culpā ad quā se
qtur pena. z iō sg remanente
culpa veniali durat et pena.
Ita tenet **T**ho. i. iiiij. d. xxii
Hed de pena tpali debita p
mortali post cōtritōez **P**e.
de pal. sic declarat in quarto
Peccator postōs est dō recō
ciliat² est debitor pene finire
no qlicercūqz soluēde: s; i sta
tu grē i q solū ē deo accepta.
Alioqn est debitor pene tāte
qntā meret culpa. z illa ē insi

nita. **U**nū p̄tōrī p se debebat
q̄dēm pena infinita si erat in
mortali. s̄ mutata fuit i tpa-
lem. supposito q̄ p̄seueraret
i amicicia. **A**cceptauit ei de
absolutōem a pena etna. tū
positōem pene finite sub p̄di-
tōe si in grā fieret. **E**t si q̄rāt
q̄rē deus magis acceptauit
absolutōez a culpa sine p̄di-
tōne q̄ absolutōez a pena.
dicēdū ē q̄ culpa trāsit i ma-
cula trāsit: i grā i momento
aduenit. s̄ satissactio futura
ē. **F**uturū aut̄ soleat p̄ditio ap-
poni: nō aut̄ p̄ntib⁹ nec p̄teri-
til. v̄l si apponat certa ē. q̄r si
ē i grā p̄tūc nō p̄t eē sine grā.
Ido remissio culpe sit sine dicitōe. v̄l sit simplz q̄ conditio exsistit.
Unū sic p̄ sacrm̄
n̄ remitteret culpa nisi adessz
grā. sic nec postea p̄ satissacti-
onē remittit pena nisi adst̄ g-
tia. **T**al⁹ dimissa culpa pu-
niet in inferno pena infinita. n̄
ppter cōmutatōem finite i i-
finitū. s̄ q̄ debitor ē pene in-
finite. exq̄ nō soluit penāfini-
tā sub p̄dītōe q̄ debuit. **S**icut
pdens priuilegiū cleri icidit
d̄ foro meriti ad forū sangui-
nis. sic q̄ decliat forū ecclesie
incidentis in mortale ad forū
iusticie exterminatil inuenit

penā eternā. **P**oc qd̄ dīc p̄e
trus videt intelligēdū de eo
qui p̄niam iniūctam nō ba-
bencē effectū derelictū facrā
in mortali scito ab eo. v̄l d̄ q̄
dubitat p̄tenit itare. l̄ etiā
cū credit v̄l dubitat se debe-
re iterare ex negligētia dimit-
tit: et ex labore recusans h̄ t
in purgatorio facere emēdaz
do. **S**z si q̄s dimittit itera-
tōne tal⁹ p̄nie ex ipossibilita-
te. q̄r ei d̄ficit tps. v̄l credit se
eā fecisse i statu grē. vel si fue-
rit i mortali cognito ab eo. l̄
etiā si scit se eā fecisse i morta-
li itare facit p̄ aliū quem cre-
dit bonū. v̄l etiā si nec p̄ se n̄
p̄ aliū iterat credit sibi suffi-
cere ad salutē q̄ impleuit si-
bi iniūctam: intendēs q̄ hic
minus fecit satissacere i pur-
gatorio. et sic deo facere emē-
dam p̄ huūsmodi omisiōez
tal⁹ non damnaē. **U**nū i ipē
Pe. dicit dist. xlvi. q. ii. q̄ sa-
cit penitētā iniūctā i morta-
li. p̄ se pro tanto nō tenet ite-
rare. quia potest in purgato-
rio satissacere. **E**t si dicat q̄
videf incōueniēs q̄ tātū q̄s
pūniat p̄ p̄tō dimisso sic p̄
n̄ dimisso. q̄ pena etna. t̄ sic
n̄ viōr in aliq̄ p̄suisse p̄tritō
t̄ p̄sesso. **R**indet **P**e. q̄l̄ tm̄

Tercia pars libri pini

puniaſ extēſiuſ nō tñ intēſiue. ſic p vno pctō ita diu q̄ p mille: ſed nō tā acerbe. Di etiā ptem pnie fecit. s. i. ſtatū ḡre. t vnuſ dies remaſit p il la die. etiā luet penaſ ſi nō pe nitet. tñ nō tā acerbe ac ſi nū q̄ cōtritus nec pſeffeſſus eſſet. nec i aliqſ ſatiſfeciſſet. alſ pecatū rediret. hec **P.**

Remediuſ tutiſ ſiue pſiliuſ danduſ penitēti q̄liter pſicere debeat pniaz ſibi iniūctaz. t que penitēti debeat ſibi da ri ſecurior.

Dea tñ q̄ dū q̄ſ facit pniā ſibi iniūctaz ſi labaſ in mortale. q̄nus bonū ſit q̄ſcīt? pſiteri tñ cū p ſolā p̄tricōem pecca tu dimittat et grā ſtituat q̄ſ cito ipē conterif. etiā anq̄ cō fireat pſeundo dictā penitēti am. etiā ſi ſit tal pnia q̄ nō re linquat effectū poſt ſe in fo ro dei realiter ſatiſfacit: q̄r in ſtatū ḡre eſt. vñ in nullo tene tur iſare. Ad tollenduſ at om ne dubiuſ tutiuſ videt q̄ con fessor: et ſi dat pniā diuitinaſ det pniā ut ieuiuioz. elēoſi naſ. pegrinationuſ t hmōi. p ut reqrut pctā. nō tñ iniūgat diuitinaſ pniā orōnū. et pci puebiſ de q̄bus potest dubi

Dante pniā
mo pniā
apponit

tari de recidiuo.

De celatōe confeſſionis. t de penitēti ſacerdotis pſeſſiōne reuelatōe. §. viii.

Q̄tat tho

n mas in. iii. di. xxi. ap audiēl pſeffeſſionē tene tur celare audita in ipa. q̄r i ſacramētiſ id qđ gerit exte riuſ eſt ſignū ei? qđ gerit in teri?. vnde ſicut de homi cō fitenti tegit pctm̄ interi?. ita t ſacerdos deb̄ celare exteri us. vñ tāq̄ violatoz ē ſacrī re uelator pſeffiōis. **E**ſt t alia rō q̄r. ſ. p. h hoieſ magiſ trahit tur ad pſeffeſſionē et ſimplicius pſitentur. vñ et ſi ex h aliqđ piciſluſ futuſ ūmineret. t hoc ſoliſ ſciret p pſeffiōe. vt d̄ be retico q̄ corrūpit fideles. l̄ de m̄fumōi illico: qđ alid vo lunt ſhere. vel de pdiōe ci uitatiſ ſiēda. nō ppter h d̄ ſuelari pſeffeſſio ad impediēduſ malū: vt q̄dam dixerūt. ſi fal ſuz eſt. Deb̄ aut̄ monere eos qui pſitent vt obuiēt v̄l desi ſtant. t plato dicere q̄ vigilz ſug gregē ſuū. t hmōi ſine v̄l la reuelatōe. hec **T**ho. Qđ ſi iudex inq̄reret ab aliqſ an ſci at aliqđ de illa materia p con feſſionē. v̄l per alium moduſ.

Dicit **B**niſl q̄ si non p̄t alio
mō declinare iniquū iudicē
p̄t r̄ndere nihil inde scio .qđ
subintelligit vt hō. v̄l etiam
nihil scio q̄ cōfessiōem .quia
subintelligit tibi reuelandū.
Dic exponit illud **H**at. xx
ūū. c. De die illo z hora nēo
scit. nec filius homis. z subitel
ligit reuelandū vobis. p̄t z
hoc variare hō; cū nō addu
citur in testimoniuñ nisi vt hō
Et iō absq̄ lesiōe p̄sciētie p̄t
iurare se nescire id qđ scit tm̄
vt deus. **T**ed neq̄ etiā fm̄
Pe. de pal. in. iiii. d. xxi. p. li
centiā vel p̄ceptū cuiuscumq̄
superioris factū etiā pape sub
pena excōdicatiōis nō licet r̄ue
lare cōfessionē .quia sigilluz
cōfessiōis est de iure diuino.
z d necessitate sacri. **P**apa at
licet aliquā dispēset in p̄ceptis
diuinis vt i votis. qđ reddi
cio ē de iure diuino. nō tñ p̄t
dispēsare in sacris. s. vt quis
nō baptizet vel p̄fmet lñō
dītear. **E**t q̄ dictū est celati
onē cōfessiōis esse de necessita
te sacramēti nō sic intelligit
q̄ sit verū sacramētuñ. etiam
si ipa cōfessio nō celaret .quia
vtiq̄ esset sacramētuñ etiā si
sacerdos reuelaret .quia nec
sicut v̄ necessitate q̄ deus te

gat. q̄ si nō satissaciāt de⁹ nō
tegit sed reuelat ad penā. aut
si accedit fictus de⁹ nō tegit
z nibilomin⁹ sacerdos tenet
celare. sed dicit celatio p̄fessi
onis d necessitate sacri. quia
natura sacri necessitatē eū ad
celandū .natura dico et q̄tū
ad id quod est sacramētuñ .q̄
sit in occulto solus cuz solo.
et quantū ad id quod ē sacra
mentū et res .s. penitētia intē
rior que etiā est occulta .z qn
tum ad rem tm̄ que est remis
sio peccatorū:p̄ que tecta sūt
peccata. **N**ota fm̄ **P**e. de
pal. quia qđ dicit **I**bo. q̄ oc
cultatio cōfessionis est de es
sentia sacramēti. nō sic est itel
ligendū q̄ sit eius materia v̄l
forma ei⁹. s̄z q̄ est de natura
eius obligatio ad occultatio
nem. sicut si dicemus. de es
sentia leui est ferri sursum. v̄l
de essentia matrimonij ē red
dere debitū. id ē obligatō ad
ipm. **E**st autē p̄ctū mortale
reuelare cōfessiōem. quia est
cōtra ius diuinū et positivū.
vnde et grauiter punitur ab
ecclesia.

Penitētia p̄fessoris cōfes
sionem reuelatis.

Sacerdos reuelas cō
fessiōem de iure anti

Tercia pars libri pmi

quo debet deponi. et toto tē
pore vite sue ignominiosus
peregrinari. De pe. di. vi. c. sa-
cerdos. Sed fm. c. ois. d. pe.
z re. debz deponi. z ad agen-
dā ppetuā penitētiā i mona-
sterio arto intrudi. s̄ fm Do-
stien. faciet pñiaz certo tpe. et
exinde alia. Sed hec penitē-
tia imponēda est quādo quis
in iudicio cōuincit de hoc v̄l
faretur de iure. nā al's in foro
penitētie videtur esse arbitra-
ria sicut pro alijs peccatis.
Quāuis aut̄ possit p̄fessor d
licentia penitentis manifesta-
re ei⁹ peccatū alteri fm tho.
z Pe. nō m̄ d̄ vti licentia ta-
li. nisi ad evitandū aliqd ma-
lum. tenet m̄ illi cui aliqd re-
uelatur de licentia penitentis
illo celare. nisi forte peccator
velit q̄ ille absolute z libere
sciat. Licentia tamē quā dat
penitē p̄fessor de reuelatō
ne peccati quantificuz gene-
ral non intelligit nisi ad bo-
nu p̄fidentis. fm Pe. de pal.
Sed nota fm eundē q̄ si
iudex dicaret alicui capro p
malescio. da licentiaz p̄fesso-
ri q̄ dicat si tu es p̄fessus de
hoc v̄l de illo n̄ tenet dare. n̄
ex hoc cōtra euz debet habe-
ti suspicio de delicto. q̄r for-

te hoc facie ppter vitandum
scandalū. sed z si daret licenti-
am. sic licentiatus nō debet
dicere peccatū illud si ezz cō-
missum. Item si p̄cipet p̄lat⁹
alicui cōfessori q̄ diceret sibi
peccatuz alicui⁹ qđ est om̄i
no occultū. etiam si cōfessus
dedisset licentiā illi q̄ diceret
nō tenet dicere neq̄ obediē
vt reuelet illud. quia p̄lat⁹
non est index occulterū. imo
etiā si p̄fessus esset diffamat⁹
de illo peccato. z p̄ infamia p
ueniret illud ad cognitiōem
iudicis. Quis ipse p̄fessus in-
terrogatus a iudice sine pla-
to tenetur se māifestare. m̄ cō-
fessor el⁹ ec̄ habita licentia ab
eo dicēdi. n̄ tenet dicere iudi-
ci sibi p̄cipiēti vt dicat etiā
si scit. nec debet. quia fori nō
sunt cōmīscendi. scz peniten-
tialis et cōtentiosus. Sed si
p̄fessor scit p̄tm alicui⁹ non
solū p̄ p̄fessionē. sed etiā per
aliū modū. puta quia vedit l̄
audiuit p̄ talē z talē modū
potest dicere q̄ illud vedit l̄
audiuit. dūmodo nō dicat se
scire illud p̄ p̄fessionē. nec res-
 fert v̄trū prius p̄ confessioez
audiuerit. z postea p̄ aliū mo-
duz scinerit. et ecōuerso. In
quo casu. s. si prius sciuīt pec-

etiam ante confessionem non oportet quod prestatetur se non recipere ille in confessio[n]e. quod sine presta[t]ione potest dicere quod scit extra confessionem. nec tam debet hoc dicere sine magna causa et rationabili. Itē f[ac]tum eundem. Per cū confessio[n]e non auferat confessori ius suū: nec conferat ei ius nonum in alio foro quod videlicet confessori facilius vel o[m]ittendus p[ro]p[ter] bono ipius confessio[n]is. vel p[ro]p[ter] bono omniū potest facere vel omittere: dummodo p[ro]pter hoc si fuerit confessio ad quod solū obligat. licet alio illud non esset factur. Unde si p[ro]p[ter] confessio[n]es horis vel alterius scit abbas quod non expedit hori tenere monasterium. et sit talis quod alias ad libitum potest amoueri. excepto quousque sine nota reuelatio[n]is possit eum amouere. et tunc statim amoueat. cū enim ex audiētia confessio[n]is non obligetur ad aliqd nisi ad celādū. et si obligaret ad aliqd si esset ad medendū aut penitētis sic medicus. absque tamen fuerat confessio[n]is. ex quo aliquem in cura suscipit tenet sibi dare remedium et recidiuum. et sic in positivo consilio potest amouere amoueat quem etiam sine causa amouere poterat. Dicit autem talis

erat qui non sine iusta causa amoueri poterat cum audiētia confessio[n]is nullū ius sibi prebeat in alio foro in quo non constet sibi ut iudici a[m]oueri non potest. Ide h[oc]

Tem quia platus licentiā intrādi ciuitatē sine villā subditō dare potest ad libitū vel negare. licet alias non esset negaturus p[ro]pter periculū quod ex sola confessio[n]e nouit negare potest. duz tamen ex hoc suspicio non oriat. In occulto tamē semper monere potest illū qui confessus est quia hoc non est reuelare confessio[n]em. Hiliter curatus p[ro]pter confessio[n]em potest negare munitionem quādo eā dare alias tenetur ut in pascate. alias sic dicens. Tibi non teneor nūc dare. non obiectis de criminis: confessio[n]e non p[ro]pter hoc dicit reuelare confessio[n]em. Bz si alicuius querenti sibi parochialem sacerdotem: quod non vult sibi dare eucharistiam. ipse sacerdos coram aliis diceret quod facit quod habet petītiōnē a quod non potest absoluere. et ipse non vult ire ad episcopum: hoc esset reuelare confessio[n]em. quis ipse non intendet hoc. quia grauitatem peccati expressit. Dicit p[ro]p[ter]

e 8

Tercia pars libri pmi

Et id est cu dicit se audiuis
se quendā noīando eū: r non
ab soluisse. **H**imiliter d epo
qui p pfessiōem nonit corrū
ptōem monialis q petit bñ/
dictōem. qz aut est casus i q
teneſ. et tūc negare nō debet.
qz si p pfessionē eiusdem sibi
cōstat. non tamē sibi constat
vt iudici i illo foro in q sic ab
ordiario mōasterij petit mo/
nialibz bñdictōem. et qlibz p
seip̄a. **S**i autē hoc scit p pfes/
sionem ei⁹ qui vidit. v̄l q ea⁹
corrupit. nō sufficiēter cōstat
etiā si extra pfessiōem dicat
vnde negare nō debet. **S**i at
aliter scit non teneſ bñdictio
nem impari. r pt sine reue/
latiōe confessiōis negare. ita
confiteſi sicut non cōfidenti.
Et quod dicitū ē de bñdictō
ne monialiū. s. virginū idem
est de bñdictōe abbatissarū
vbi virgines cōmunit bñdi/
cunt fm quoldā q dicūt q pli/
cet aliqua possit esse abbatiss/
sa vidua. sicut Paula mater
eustochij. m absurdū eis vi/
det q monialibz bñdict⁹ pos/
sit abbatissa p fesse carens illa
benedictōe. sicut etiā fm iu/
ra pfessi nō debet nouitia p
ferri in abbatissam. imo nec
pfessam tacite nec exp̄ſe. de
elec. c. indēnitati bus. in pnc
pio. li. vi. quia tamē qd nō ē
phibitū pcessum est. iō vide
tur q benedictio abbatissaz
quarūcunqz non reqrat vir/
ginitatē magis qz abbatum.
cu non sit iure cautū. sicut d
benedictiōe virginū. **P**e. de
pal. **H**imiliter qz hō habet
liberā electōem p solam pfes/
sionem. licet p solam cōfessio
nem sciat aliquē indignū ad
platōem ad quam eligit quē
als putabat dignū nō debet
eligere ex conscientia sibi sie
dīctante. quia eligēdo scien/
ter dignū v̄l indignū negoci
um gerit iter ipm r dē. **V**n
pt etiā ex his q scit vt de⁹ in/
dicare. ita et in pposiro. **H**z
bñ putarē q patere penas
iuris. puta q ellz puerus iu/
re eligēdi. et a fructibz p triē/
niū suspensus qui eligeret il/
lū quem scit vt de⁹ indignū.
sed nescit vt hō. quia de his
q scit hō vt de⁹: solū dē hō
vltorē: n hoīem. r hmōi. **P**e.
Duānis autē dimidiādo cō/
fessionē nō sit ibi sacramētū.
tencetur tamē sacerdos cela/
re. quia pars est sacramēti.
Pe. **D**ui teneātur ad sigillum
pfessionis. **S**ic.

Fo.

XXXIII.

Icit pe
tris de pal. vbi s

d
quod ad celandū professionem tenet is qui confitetur licite vel illicite: mediate vel immediate. Unū et non sacerdos quod ē casu necessitats audit de mortalibus & venialibus. Itē interpres quē pro se penitētē adhibet. Itē quod casum audit. Itē cui de liceta professionis reuelat. Itē quod se confessore finget. Itē quod latenter absconditus confessiones audit: quod ē sacrilegiū, & iuriam facit sacramēto. Itē professor antequod absoluat, & etiā quod nō absoluit tenet celare. Itē nota quod cū quis recipit aliqd sub sigillo professionis: quod quis ei non fuerit confessus: dices illo. tamē debet ita secretū tenere ac si haberet in professione. nō qui dem rite sacramēti quod ibi non est: sed rite permissii si promisii il lud sic celare. **P**ecūm **T**ho.
The. **D**e **p**al. **D**icūt munda **T**ho.
The. **q** homo non dicitur aliqd dicitur faciliter recipere in professione. Ad dit quod **P**ecco **d**e **p**al. **q** quod tradidit le accepit in professione aliqd quod non est confession videtur sacre irreuerentian sacramento cānūl sit eque celandū eo quod

scitur in professione. Similiter cū quis accepit ab aliquo cōsilii recommendans ut illo teneat secretum teneat ad celandum, et frangens quodlibet istorū sigillorū siue secreti siue confessionis peccat mortalir. Et tamē que quis recipit sub sigillo cōfessionis: et non in professione: non plus obliquant quod si quis iurat tenere secretū aliquid. Unde cū ali quis quod iurat celare aliquid malū quod manifestādo cū alijs possit impediri. et illo malū auferit: vt proditio aliquod et huiusmodi: teneat manifestare non obstāte iuramēto. **R**xij. q. iiiij.
C Inter cetera. Ita et quod accepit sub sigillo cōfessionis et non in professione.

Ad que se extēdat sigillun professionis. **S**fi.

Icit tho
mas. l. u. n. **q** directe
non nisi ad illa quod ca
dūt sub sacramētalin professione
Indirecte autē non solū se extē
dit ad ea que audiuit sub cō
fessione ut pecca. sed oia alia per quod possit pectori vel pectim deprehe
di. vt si diceret quod non absoluit
eū vel talem cuin impeditamen
tu cognouit per cōfessione.

e 3

Tercia pars libri pini

solutus non est talis viror. nihilominus alia etiam quod in confessione dicuntur non pertinetia ad confessio-
nem sumo ge sunt celada. tu propter scandalum tuum propter patrem quod ex consuetudine sequitur ad dicendum auditum in confessione. **Z**ho. **P**e de pal. melius per sequitur ista materia dicens quod directe et principaliter probata confessio et circumspectio inquit tu huiusmodi. et persona tercia cum quod posse te peccasse cadit sub sigillo confessionis: licet quod haec negent de persona cum quod quod profite te se peccasse. quod tamen ipse repbat. et quod per locutorem de peccatis confessis potest evenire per vel per accidens directe vel indirecte. vel per quemcumque alium modum in aliquam cognitatem vel dubitatem vel opinatorem vel suspitionem de confessione. vel inquit tu potest ei evenire distractio in anima sine corpore si uel fama possedetur vel amicis. vel per proprieatem scandalum in populo generari. vel confessionem magis odiosa vel nimis dilata vel magis onerosa vel minus praeiosa reputari debet confessor ab hominibus abstineret. et quia raro vel nunquam potest contingere quoniam ex reuelatione peccatorum in confessione scito-

runt: et non per aliam viam possit se qui aliquis de predictis indebet nescientibus: quod forte nullum pertinet: debet multum cauere quod non dicat peccata audita in confessione quod tunc generaliter loquatur: vel quod dicat. **h** **E**t magister umbertus dicit quod cauendum est ne unquam dicat quis in sermone vel in alia locutione. Ego audiui hunc casum in confessione. nec unquam etiam debet dicere quod in illa abbatia vel castro vel villa vel civitate in quibus audiui confessiones sunt multa peccata. et homines quod per hoc credunt similes quod hoc sit reuelare confessionem. quod non reueleret per talia proba. Nisi ex hominibus locutione possit percuti alicuius deprehendi. dicendo autem. **I**ste enim mihi confessus sua peccata non est reuelare. quod si dixerimus quod percuti non habemus. **Z** dicendo sibi suis confessus magnis et multis peccatis hoc est reuelare confessionem. **P**e. **B**ona autem alicuius opera quod scit ex confessione. puta quod est virgo. vel quod nunquam peccauit mortaliter. et hominem licet dicere nisi quod ex hoc quod unus laudat de hominibus quod alterius percuti fuerit cum non laudat de eodem. quod

¶ Ritu andis aplo

Fo.

XXXV

qd de uno dicitur de alio negatur. dis. xxv. c. qd. Unus de duobus pfectib; dic pcessor q; est virgo eet statu suspicio co/tra aliu si idem non diceret. Unus de pal. ista dicitur et magis univer/ber? dicitur simplicitate abstine/du ab homini locutib;. addes etiam q; pcessor debet auere ne vno p aliquod gen? peccati ostendat pfectum minor? familiariitate vltigni minoris di/leccois. Alia q; dicuntur pcessio ne nec pcta: nec valentia duce re manifestatorem pfectus. pnta q; i tali era sibi bona vina non cadit sub sigillo pcessiois.

Quid si dñi q; pcessor in/digerit pcessio sup uno casu.

Ota etiam q; q; pcessor indiget pcessio alteri? nisi habeat licetiam a pfectete de persona mani festada dñ loqui ita obscure et caute et a remotis ut nullo modo pculis vnoq; possit imagi nari de persona et tempore idonei. nam si quis audierit vnuz cleri cum aduenientem. si pcessor va dat subito ad interrogandum de alijs symonia et homini. nonne satis probabiliter et q; si violenter habebit ille suspicari dñ illud clericu. et i homini magis

cautela est adhibenda q; si pcessor nesciret vlt non posset casu exprimere sup q; indiget consilio quin ille pcessor intelligeret psonam et illa non vult scribere debet ire ad aliu p pcessio. q; si aliu sufficiet habere non potest non se intromitterat. Unus de pal. dicitur. Si non possit pfecti pceptum pceptum nisi dicendo aliquid peccatum p qd manifestatorem alteri? non dñ illud pfecti. etiam si esset mortale. q; sufficit tunc contrito cu pposito pfectendi q; ipse habebit copia talis sacerdotis. cui illud peccatum suum pfectio non manifestetur alteri? pcessio. Res est. q; fortior est obligatio ad celandu dñ ad pfectendum. Si q; autem reuelat in confessione debita sua et credita sua: et homini. Et q;: et an sacerdos possit alias reuelare. vide dñ hac materia plene in tercia pte sume

Explicit tractat?
de confessore.

Incipit tri-

gintas excommunicatoes refuta/te sedi apostolice. tam a iure q; pcessum siuep extrauagantes et breuiter recollecte. Deinde sequuntur excommunicatoes

e 4